

heder, som har udført Varer til Tyskland eller tyskbesatte Omraader mod Betaling over den dansk-tyske Clearingkonto.

Selv om de Priser, der er beregnet for de heromhandlede Leverancer, maatte være i Overensstemmelse med den almindelige Prislovgivnings Forskrifter, findes det dog nødvendigt at foretage en tilsvarende Begrænsning af Fortjenesten paa dette Omraade som den, der er gjort i den tilladte Fortjeneste for Industri- og Haandværksleverancer m. v. efter Bestemmelserne i § 3.

Har den tyske Omsætning ikke i noget Regnskabsaar oversteg det tre Tiendele, skal den Del af Nettofortjenesten, der overstiger en Fjerdedel af den indenfor den paagældende Branche normale Nettofortjeneste tilbagebetales. Har den tyske Omsætning i det Regnskabsaar, hvori den har været forholdsvis størst, udgjort mellem Halvdelen og tre Tiendele af den samlede Omsætning, hæves Fortjenestegrænsen forholdsmaessigt til en Fjerdedel af den normale Nettofortjeneste, og saafremt den tyske Omsætning har været over Halvdelen, tillades overhovedet ingen Nettofortjeneste.

Ligesom i § 2 har man af praktiske Grunde foreskrevet, at Tilbagebetaling ikke skal kræves af Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteg 10 000 Kr.

Til § 5.

Reglerne i § 4 med Hensyn til de tilladte Avancer er ligeledes foreslaaet anvendt for saa vidt angaar Transport af Personer eller Gods, Speditions-, Lastnings- og Losningsarbejder.

Herfra er dog undtaget de Transporter, hvor Fragtraterne har været fastsat eller godkendt af Fragtnævnet. Naar denne Undtagelse er sket, skyldes det, at Fragtnavnets Rater i et vist Omfang har været fastsat som Minimalrater, og at der, da Skibsfartens Forhold er saa uensartede, at visse Skibe kan sejle med stort Underskud, samtidig med at andre Skibstyper har fordelagtig Sejlads til de samme Rater, mellem Rederierne har fundet en Udligning Sted af de indvundne Fortjenester og opstaaede Tab gennem en Udligningskasse. Da man dog ikke kan bortse fra Muligheden af, at der i enkelte Tilfælde kan være oppebaaret en uberettiget stor Fortjeneste, har man anset det for rigtigst at bevare Adgangen til en eventuel Regulering.

Til § 6.

Bestemmelserne i nærværende Paragraf tilsigter at aabne Mulighed for Regulering

af alle Fortjenester vedrørende Udleje, eventuel Beslæglæggelse af Maskiner, Entreprenørmateriel, Køretøjer, Heste eller ubemandede Skibe eller tidsbortfragtede bemandede Skibe.

Til § 7.

Den Nettofortjeneste paa 8 000 Kr. aarlig, som man foreslaar tilladt for de i nærværende Paragraf omhandlede Virksomheder, hviler paa et Skøn over, hvad der højst bør tillades som Fortjeneste fra Erhverv af den heromhandlede Art.

Til § 8.

Ved Siden af de i de foregaaende Paragraffer omhandlede Hovedgrupper af Tilfælde, for hvilke Tilbagebetaling af Fortjeneste paa økonomiske Mellemværender med den tyske Værnemagt m. v. bør kræves, forekommer der en Række Tilfælde af vidt forskellig Karakter; f. Eks. Mellemværender i Anledning af litterære Arbejder, hvor der ligeledes, naar Forholdene taler herfor, bør kunne rejses Krav om Tilbagebetaling af Fortjenester. Paa Grund af Tilfældenes forskelligartede Karakter er det ikke muligt at give bestemte Retningslinier for, hvor stor en Del af Fortjenesten der bør kræves tilbagebetalt, og det foreslaas derfor henlagt til Revisionsudvalgets Afgørelse, om nogen Del, og i bekræftende Fald hvor stor en Del af Fortjenesten, der i det enkelte Tilfælde skal tilbagebetales. Man har som Retningslinie kun ment at kunne angive, at hvad der ligger udover passende Vederlag for den paagældende Ydelse, skal tilbagebetales.

Da Forholdene ved de tyske Kantiner under Besættelsen har været Genstand for stærk Kritik, har man fundet det naturligt udtrykkelig at nævne disse Tilfælde i Loven.

Til § 9.

Der vil formentlig forekomme en Række Tilfælde, hvor en Person som Medlem af Bestyrelse, Aktionær, Direktør, Funktionær, Arbejder eller paa anden Maade har oppebaaret ekstraordinært store Indtægter som Følge af, at den Virksomhed, hvortil Vedkommende er knyttet, har haft Arbejde for tysk Interesse, og det vil derfor være naturligt, at der gives Adgang til at kræve disse ekstra Indtægter tilbageført til Statskassen. Det maa dog herved erindres, at de gennem de senere Aar gældende udbytte- og tantiémegrænsende Love i nogen Grad har hindret Udbetalingen af ekstraordinært store Udbytte- og Tantiémebeløb.